

Ting, som der vel kunde være Grund til at overveje, f. Eks. Kildebeskatningen og andre Ting. Jeg haaber, at en saadan Overvejelse vil finde Sted.

Endnu vil jeg gerne gøre en Henstilling til den højtærede Indenrigsminister, om det ikke vilde være rimeligt at optrykke den nugældende kommunale Skattelov vedrørende det Afsnit, der her er Tale om, med de nye Regler, for det er i Virkeligheden saare vanskeligt for Kommunerne at finde ud af Skattelovene af 1903 med de forskellige Ændringer, der er kommet ind siden. Naar dette Forslag er færdigbehandlet og vedtaget, vilde det være rimeligt, om vi fik en samlet Oversigt over, hvilke Bestemmelser den nugældende kommunale Skattelov bygger paa.

Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale Lovforslaget til baade velvillig og hurtig Behandling, idet jeg dog i Henhold til mine tidligere Udtalelser senere skal foreslaa Sagen henvist til Behandling i et Udvalg.

Jacob Christensen: Spørgsmaalet om gennemgribende Revision af den kommunale Skattelov af 1903 har jo ofte været fremme i den offentlige Debat og har ogsaa ofte været fremme i dette høje Ting, og man har fra alle Sider erkendt, at der tiltrængtes en saadan. Dette blev i særlig Grad understreget, da i 1910 den da siddende Regering nedsatte en Kommission, som skulde tage hele dette Spørgsmaal under Overvejelse, ikke alene selve den kommunale Skatteordning, men tillige en hel Række andre Spørgsmaal: Spørgsmaal om Statens og Kommunernes Udgifter til visse sociale Opgaver, om eventuel Indførelse af nye kommunale Skatter o. s. v. Det var denne Kommissions Opgave at undersøge disse vigtige Anliggender, og Kommissionen tog, synes jeg, meget fornuftigt og praktisk paa Sagen. Den blev nedsat i Foraaret 1910, og allerede i November 1910 afgav den en Betænkning vedrørende de kommunale Skatter. Nu skal det siges, at de skiftende Regeringer siden den Tid har taget meget smaat for sig af Retterne i det Forslag, som den kommunale Skattekommission fremsatte. Ja, det er gaaet saa smaat, at der endog-saa er blevet en Del til den nuværende højtærede Indenrigsminister at forsyne sig med af dette Forslag, idet der i det foreliggende Lovforslag findes adskillige Bestemmelser, der nærmest søger at praktisere det, som den kommunale Skattekommission allerede foreslog i 1910. Men

den kommunale Skattekommission fortsatte derefter sit Arbejde paa de andre Opgaver, som var blevet paalagt den; blandt andet vedrørende Ejendomsskatterne og Statens og Kommunernes Forhold med Hensyn til Afholdelsen af Udgifterne til sociale Formaal, og i sine Overvejelser kom Kommissionen til det meget rigtige Resultat, at selv om man ændrer den kommunale Skattelov paa visse Punkter, vil man neppe ad den Vej og heller ikke ved Indførelse af nye Skatter være i Stand til at bringe det fuldt retfærdige Forhold frem indenfor de enkelte Kommuner. Kommissionen, i hvert Fald Kommissionens Flertal, mente, at dette først vilde være muligt, naar Staten i højere Grad tog Del i de Udgifter, som Kommunerne nu maa udrede eller i hvert Fald maa udrede en stor Part af. Der blev paa dette Omraade stillet en Række Forslag. Man foreslog, at sociale Udgifter saasom Udgifter til Skolevæsenet, til forskellige Understøttelser, Retsvæsenet, Medicinalvæsenet o. s. v. skulde Staten i langt højere Grad end hidtil deltage i og derved ikke alene aflaste Kommunerne, men ogsaa bidrage til en mere retfærdig Skatteordning omkring i Kommunerne. Disse Udgifter falder nemlig meget ulige- ligt omkring i de forskellige Kommuner, og Kommissionen, eller rettere forskellige Mindretal i den, idet det ikke lykkedes at samle et Flertal om Enkeltighederne, stillede en Række Forslag om en anden Fordeling af disse Udgifter. Derved vilde man sikkert opnaa en langt mere retfærdig Ordning paa det kommunale Skattevæsens Omraade, end man har i Øjeblikket.

Desværre har Lovgivningsmagten ikke taget meget Hensyn til de Indstillinger, som den kommunale Skattekommission kom med paa dette Omraade, idet man senere her i Rigsdagen har vedtaget en Række Lovforslag vedrørende Retsvæsen, Politivæsen, Medicinalvæsen o. s. v., uden at man i særlig Grad har bekymret sig om den indtrængende Henstilling, der kom fra den kommunale Skattekommission, og det kan heller ikke siges, at det Forslag, som her foreligger, har nogen Forbindelse med disse Krav. Der har været talt og skrevet nok om dette Spørgsmaal, der har været Kommissioner o. s. v., og jeg er heller ikke utilbøjelig til at tro, at hvis man klemte den nuværende Indenrigsminister meget haardt, kunde man maaske ogsaa klemme en Kommission ud af ham, der skulde tage hele dette Forhold op til fornyet Overvejelse, idet Forholdene jo er meget be-